

зина, които сѣ имали злочестіе да ѣ видятъ на нѣ-
кой свой чловѣкъ: кръвь - та нагѣне и напне, та
водава-та ѣ часть прѣзъ подкожны-ты цѣвчицы удари
навѣнъ, па ся изцѣди тамъ въ ссѣдовцы-ты и избіе
прыщкы. Чтомъ ся поболи чловѣкъ отъ тѣхъ бо-
лестъ, земе да трыпне и да гори; глава го хване и му
ся віе, па земе да му ся крѣти да блюва; уста-та и
потъ-тъ му смръдятъ на плеснивъ хлѣбъ. На нѣкои
хора веднага избіѣжтъ по кожѣ-тѣ червены пле-
скуды и то найнапрѣждъ по образа, послѣ по цѣлѣ-тѣ
снагѣ, нѣ за 12—24 часове пакъ ся изгубятъ. По
два три дни ся испрыщи найнапрѣждъ по образа;
кожѣ-та подпухне, та ся подвижнѣтъ ситны мѣхур-
чета, които помалко омягкнѣтъ и ся напѣлнѣтъ съ
водавѣ быстрѣ мокротѣ, която ся наричѣ *лимфа*.
На другый день мѣхурчета-та гноясатъ, та станѣтъ
на гноявы чиркы, които ся слѣжтъ една съ другѣ.
Кога избіе сипаница-та добрѣ, треска-та и огнь-тъ
прѣстаѣтъ, нѣ тѣ пакъ дойдѣтъ, кога прыщкы-ты
земѣтъ да гнѣжтъ. Чиркы-ты найсѣтнѣ ся пукнѣтъ
и катѣ имъ истече гной-тъ, тыи засѣхнѣтъ и ся по-
крынѣтъ съ черны или мургавы струпки (келкы), които
слѣдъ нѣколко дни паднѣтъ и болестъ-та ся сврѣши.
Нѣ всякога така лесно не минува. Пѣяницы хора и
отъ тѣхъ болестъ теглятъ много, па и умирать, за-
чтото имъ ся запалватъ дробове-ты и срдце-то.
Така сѣщо теглятъ много и пѣлнокрѣвны хора, ро-
дилкы и слабы дѣтца. По нѣкога ся случи, та потече
крѣвь изъ носа, изъ грѣды-ты и изъ чирва-та. Въ
такѣвъ случай подкожны-ты цѣвчицы ся попукать,
та мѣхурчета-та ся напѣлнѣтъ съ черенъ гной, който
утрава всичкѣ-тѣ кръвь и изѣда кожѣ-тѣ и мыш-
цы-ты. Тѣхъ сипаницѣ понѣйдѣ си наричѣтъ *чернѣ*.